

крива... Казват, че момчето, което учи при писеца било негово.

Тамара

- Не е верно. Хорски приказки. Ти си му жена. Ти трябва да познаваш сърцето на Иваница. *мъж е си.*

Елена

- Щом толкова се ядосваш, Целгу, значи много обичаш Иваница.

Тамара

- Лястовици и щъркели се събират по небето на орляци, пък жарта все си тежи, не се вдига... Тежко е боже, и на човешката душа, и на земята ни...

Целгуба

- Бдигнаха моста. Кой ли иде?

Елена

Втурва се стъпче
- Господи! ~~Добре ли виждам?~~ Сам вселенският патриарх

Страх

Йоан Коматир иде в Търнов!

Тамара

- Иде на крака на българския цар. Да идем да го посрещнем!

Трите жени бързо излизат.

Асцена

Търновград. Царевец. Тронната зала.

Калоян

- Боляри! Идването на вселенския патриарх показва, че ромейската империя е пред гибел. Тя иска нашата помощ. Съгласна е да признае царството ни и да въздигне архиепископията в патриаршия. Предлага борба против кръстоносците. Опасен враг, приближава пределите на Бизантия. И на България. Намираме се в най-трудното положение. От две места ни предлагат изпълнение на нашите желания. При най-изгодни, ала и при най-неизгодни условия.

Йоан - Асен - Бчерашните ни врагове стават изведнъж наши приятели.

Калоян

- Така е, Йоане. Ала до кога? Папата е далеч. И си-